EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 17.12.2009
KOM(2009) 687 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE

podľa článku 4 a článku 5 rozhodnutia Rady z 5. októbra 2006 o vytvorení mechanizmu vzájomnej výmeny informácií o opatreniach členských štátov v oblasti azylu a prisťahovalectva

OBSAH

1. ÚVOD 3
2. ČINNOSTI 3
3. VŠEOBECNÝ PREHĽAD 4
4. POSKYTNUTÉ INORMÁCIE 4
5. HODNOTENIE 9
6. ZÁVER 10
PRÍLOHA: 11

1. ÚVOD

Rada pre spravodlivosť a vnútorné veci v záveroch prijatých na svojom stretnutí 14. apríla 2005 vyzvala na vytvorenie systému vzájomnej výmeny informácií medzi subjektmi zodpovednými za migračnú a azylovú politiku v členských štátoch. Na základe tejto požiadavky Komisia v októbri 2005 predložila návrh rozhodnutia Rady o zavedení vzájomnej výmeny informácií týkajúcich sa opatrení členských štátov v oblasti azylu a prisťahovalectva[1]. Rada prijala rozhodnutie (2006/688/ES) 5. októbra 2006[2].

V rozhodnutí sa ustanovuje systém bezpečnej výmeny informácií a konzultácií medzi členskými štátmi o vnútroštátnych opatreniach, ktoré štáty zamýšľajú prijať alebo ich nedávno prijali, ak sú takéto opatrenia prístupné verejnosti a mohli by mať závažný vplyv na niektoré členské štáty alebo Európsku úniu ako celok.

Podľa článku 4 rozhodnutia sa predpokladá, že Komisia raz ročne pripraví všeobecnú správu, v ktorej zhrnie najdôležitejšie informácie predložené členskými štátmi. Táto všeobecná správa sa predkladá Európskemu parlamentu a Rade a tvorí základ na diskusiu o vnútroštátnej azylovej a prisťahovaleckej politike na úrovni ministrov.

V článku 5 sa ustanovuje, že Komisia zhodnocuje fungovanie mechanizmu po dvoch rokoch od nadobudnutia jeho účinnosti a pravidelne po tomto dátume. V prípade potreby môže Komisia navrhnúť zmeny a doplnenia.

Vzhľadom na to, že zároveň uplynie dvojročné obdobie hodnotenia fungovania mechanizmu, Komisia považuje za vhodné spojiť správu (článok 4) a hodnotenie (článok 5) do jedného dokumentu. Umožní sa tak prezentácia komplexného obrazu o prvom období fungovania mechanizmu vzájomnej výmeny informácií (MIM).

2. ČINNOSTI

Rozhodnutie nadobudlo účinnosť 4. novembra 2006. Mechanizmus začal fungovať v apríli 2007. Komisia v súlade s článkom 3 rozhodnutia zriadila osobitnú záujmovú skupinu na základe webovej siete CIRCA (Správca centra komunikácie a informačných zdrojov) a sprístupnila vnútroštátne kontaktné miesta určené členskými štátmi.

Do konca septembra 2008 všetky členské štáty určili svoje vnútroštátne kontaktné miesta/osoby. Prístup bol pridelený približne 60 národným expertom, pričom počet prístupov požadovaných členskými štátmi kolíše v rozpätí jeden až päť pre každý členský štát.

Komisia s cieľom podporiť vnútroštátne kontaktné miesta a oboznámiť expertov so sieťou zorganizovala vo februári 2007 školenie o sieti CIRCA a následne v decembri 2007 ďalšie vzdelávanie formou seminára. Seminár slúžil tiež ako fórum na predbežnú analýzu prvých šiestich mesiacov prevádzky systému. Tretí seminár, ktorý bol zameraný na možný obsah tejto správy, sa konal v apríli 2008.

Súčasne Komisia vo Výbore pre prisťahovalectvo a azyl informovala členské štáty o najzávažnejších informáciách poskytnutých členskými štátmi. Vo výbore sa na základe

---

[1] KOM(2005) 480 v konečnom znení.

[2] Ú. v. EÚ L 283/40, 14.10.2006.

dotazníka diskutovalo o možnostiach, ako zlepšiť využívanie mechanizmu. Výbor bol tiež na svojom stretnutí 8. júna 2009 informovaný o príprave správy a hodnotenia. Kontaktné miesta/osoby mechanizmu MIM dostali výhradne faktickú časť tejto správy na overenie.

3. VŠEOBECNÝ PREHĽAD

V období od apríla 2007 do 30. septembra 2009 zaslalo prostredníctvom mechanizmu MIM informácie 16 členských štátov. Informácie sa týkali 45 rôznych opatrení. Takmer 50 % oznámení (21) sa vzťahovalo na prijaté právne predpisy, pričom len 4 oznámenia sa týkali návrhov právnych predpisov. Celkom 9 oznámení poskytlo 5 členských štátov o politických zámeroch a dlhodobých programoch. Jedenásť členských štátov neposkytlo žiadne informácie (pozri v prílohe). Hoci počas niektorých období bola výmena informácií intenzívnejšia, v roku 2009 sa prostredníctvom mechanizmu MIM zaslali len štyri oznámenia.

Formát oznamovaných informácií nebol vždy jednotný. V súlade s článkom 2 ods. 2 rozhodnutia sa na oznámenie informácií používa formulár pripojený k tomuto rozhodnutiu a, ak je to možné, k celému textu sa pridá internetová adresa. V niektorých prípadoch však členské štáty formulár nepoužili a zaslali len nespracovaný text príslušného opatrenia. To mohlo sťažiť efektívne prijatie informácie vzhľadom na skutočnosť, že zainteresované členské štáty neboli schopné bezprostredne zistiť podstatu opatrenia alebo jeho možný dosah. Zreteľné sú aj rozdiely v obsahu vyplnených formulárov. Zatiaľ čo niektoré formuláre obsahujú celkom vyčerpávajúci (stále však stručný) príspevok, iné sa obmedzujú len na zbežný opis, z ktorého nemusí byť zrejmá povaha opatrenia.

V niektorých prípadoch sa okrem toho uviedol len názov príslušného opatrenia v angličtine, pričom nebol priložený vôbec žiadny formulár a odoslaný bol len text v pôvodnom jazyku. Takto mohlo vzniknúť riziko, že informácia nebude pochopená. Treba pripomenúť, že v súlade s prílohou k rozhodnutiu by členské štáty mali celý názov opatrenia, jeho krátky opis aj svoje pripomienky a poznámky preložiť do iného úradného jazyka inštitúcií Európskej únie, ako je jazyk daného štátu.

4. POSKYTNUTÉ INFORMÁCIE

Politické zámery a dlhodobé programy

Spojené kráľovstvo 20. apríla 2007 zaslalo dva dokumenty, ktoré prijalo ministerstvo vnútra v marci 2007: „Zabezpečenie **hranice** Spojeného kráľovstva – naša vízia a stratégia do budúcna“ a „Presadzovanie pravidiel – stratégia na zabezpečenie a presadzovanie dodržiavania našich **zákonov o prisťahovalectve**“. V týchto dokumentoch sa stanovuje nový prístup britských orgánov k pohraničnej politike a k presadzovaniu pravidiel v oblasti prisťahovalectva.

Španielsko 25. júna 2007 informovalo o „Strategickom pláne v oblasti **občianstva a integrácie**“, v ktorom sa vysvetľuje prístup Španielska k integrácii v rokoch 2007 – 2010.

Rumunsko 17. apríla 2008 informovalo o rozhodnutí vlády, pokiaľ ide o schválenie **Národnej prisťahovaleckej stratégie** na roky 2007 – 2010.

Holandsko 13. apríla 2007 informovalo o svojom zámere prijať **politické nariadenie na vyriešenie dôsledkov bývalého cudzineckého zákona**.

Holandsko 1. augusta 2008 informovalo o liste ministra spravodlivosti a jeho námestníka predsedovi parlamentu o analýze **uplatňovania článku 1F Dohovoru z roku 1951 o právnom postavení utečencov**. V liste z 9. júna 2008 sú závery hodnotenia holandskej politiky k článku 1F dohovoru z roku 1951.

Holandsko sa okrem toho 29. septembra 2008 podelilo s členskými štátmi o „**Plán modernej migračnej politiky**“. Tento plán bol predložený holandskému parlamentu 27. júna 2008 a obsahuje **návrh** holandskej vlády v súvislosti s **prijímaním a pobytom cudzích štátnych príslušníkov**, ktorí sa chcú usadiť v Holandsku.

Holandsko naposledy 12. februára 2009 informovalo o prijatí dokumentu „**Zefektívnenie azylového konania a politiky návratu**“. V tomto dokumente sú načrtnuté plány vlády dosiahnuť dôslednejšie a rýchlejšie azylové konanie, čo tiež podporí návrat tých žiadateľov o azyl, ktorých žiadosť bola zamietnutá.

Švédsko 9. decembra 2008 informovalo o prijatí **Medzinárodnej stratégie Švédskej rady pre migráciu**. Dokument predstavuje komplexnú široko uplatniteľnú medzinárodnú stratégiu prijatú generálnym riaditeľom v júni 2008.

Návrhy právnych predpisov

Ďalšie informácie o legalizácii žiadateľov o azyl v **Holandsku** (spomínanej v časti o politických zámeroch) nasledovali 7. mája a 5. júna 2007. Podľa nariadenia bude cudzím štátnym príslušníkom, ktorí si podali žiadosť o azyl pred 1. aprílom 2001 a žili v Holandsku nepretržite od 1. apríla 2001, udelené povolenie na pobyt *ex officio*. Podľa nariadenia sa povolenie neudelí cudzím štátnym príslušníkom, ktorí predstavujú hrozbu pre verejný poriadok alebo národnú bezpečnosť. Cudzím štátnym príslušníkom, ktorí v rámci rôznych konaní uviedli nepravú totožnosť alebo štátnu príslušnosť a ktorých totožnosť alebo štátna príslušnosť sa preukázala ako nepravá, podľa tohto nariadenia takisto nebude povolenie udelené.

Taliansko 3. mája 2007 informovalo o návrhu zákona, ktorým sa menia a dopĺňajú **nariadenia o prisťahovalectve** a podmienky pre cudzincov a ktorým sa upravuje okrem iného aj prednostný postup pre **úzko špecializovaných pracovníkov** (v oblasti výskumu, vedy, kultúry, umenia, riadenia, zábavného priemyslu, športu) na urýchlené udelenie povolenia na pobyt najviac na 5 rokov, ako aj **opatrenia účinnej politiky návratu**.

Taliansko 8. novembra 2007 ohlásilo zákon senátu č. 1201, ktorý sa týka návrhu právnych predpisov o intervenciách v boji proti zneužívaniu **nelegálnych pracovníkov** a je zameraný na posilnenie ochrany migrujúcich pracovníkov a sprísnenie **sankcií pre zamestnávateľov**.

Česká republika 17. júna 2008 informovala o návrhu predpisu o **legálnej migrácii**, ktorým sa zavádza „**zelená karta**“ a ktorý mal nadobudnúť účinnosť v polovici roka 2009. „Zelená karta“ mala byť dokladom, ktorý zjednotí pracovné povolenie a povolenie na pobyt na území Českej republiky a bude slúžiť ako dlhodobé povolenie na pobyt na účely zamestnania v osobitných prípadoch.

Prijaté právne predpisy

Slovenská republika 8. marca 2007 informovala o zmenách v novom **azylovom zákone**, ktorý zahŕňa koncepciu subsidiárnej ochrany. Dňa 31. januára 2008 Slovenská republika informovala o **ďalších zmenách a doplneniach** azylového zákona.

Maďarsko 2. júla 2007 informovalo o nových **právnych predpisoch v oblasti prisťahovalectva** v Maďarsku („zákon II z roku 2007 o vstupe a pobyte štátnych príslušníkov tretích krajín"). Nový právny predpis, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2007, slúži hlavne na účely harmonizovania s príslušnými právnymi nástrojmi EÚ, predovšetkým so schengenským acquis.

Maďarsko v ten istý deň informovalo o novom „zákone LXXX z roku 2007 o **azyle**", ktorý bol prijatý 25. júna 2007 a nadobudol účinnosť 1. januára 2008. Nový právny predpis slúži hlavne na účely plnenia príslušných smerníc ES (kvalifikačná smernica, smernica o azylovom konaní a smernica o prijímaní žiadateľov o azyl) a v maďarskej legislatíve sa ním zavádza okrem iného aj koncepcia subsidiárnej ochrany. Anglická verzia nového zákona bola predložená 21. decembra 2007.

Maďarsko napokon 18. augusta 2009 poskytlo text vládneho nariadenia č. 113/2007 a č. 114/2007 o vykonaní zákona I z roku 2007 **o prijatí a pobyte osôb s právom na voľný pohyb a pobyt**, ktorým sa vykonáva zákon o voľnom pohybe, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2007.

Malta 6. júla 2007 informovala o novom právnom predpise, ktorým sa vo vnútroštátnom práve zavádza smernica 2003/86/ES o **práve na zlúčenie rodiny** pre štátnych príslušníkov tretích krajín.

Poľsko v rovnaký deň informovalo o vyhláške ministra práce a sociálnej politiky z 27. júna 2007, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška o práci cudzincov bez potreby **vlastniť pracovné povolenie**. Očakávalo sa, že nové pravidlá podporia **legálne zamestnávanie** cudzincov a budú odpoveďou na nedostatok pracovnej sily badateľný najmä v poľnohospodárstve a stavebníctve. Vyhláška nadobudla účinnosť 5. júla 2007.

Poľsko okrem toho 31. januára 2008 informovalo o ďalších zmenách a doplneniach vyhlášky o práci cudzincov bez potreby vlastniť pracovné povolenie. Pôvodná dĺžka obdobia (do 3 mesiacov) sa predĺžila na maximálne obdobie 6 mesiacov v priebehu 12 mesiacov. Vyhláška nadobudla účinnosť 1. februára 2008.

Poľsko naposledy 20. júla 2007 informovalo o zákone z 24. mája 2007, ktorým sa mení a dopĺňa cudzinecký zákon (a niektoré iné zákony). Cieľom tohto zákona bolo zavedenie smernice 2005/71/ES a smernice 2004/114/ES. Novela okrem toho obsahuje **nástroj na zrušenie zákazu (legalizáciu) pre cudzincov s nezákonným pobytom** na území Poľskej republiky nepretržite aspoň od 1. januára 1997, ktorí do 6 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona podajú žiadosť o udelenie povolenia na pobyt na pevne stanovené obdobie 1 rok. Zákon nadobudol účinnosť 20. júla 2007.

Nemecko 27. septembra 2007 informovalo o novom právnom predpise, ktorým sa mení a dopĺňa nemecký **zákon o prisťahovalectve**. Hlavným zámerom toho zákona bolo zavedenie jedenástich smerníc. Okrem toho sa zmenil a doplnil zákon o pobyte, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2005 a je zameraný proti falošným a núteným manželstvám; zvýšenie vnútornej bezpečnosti; podporu integrácie cudzincov (vrátane tolerovaného pobytu niektorých kategórií štátnych príslušníkov tretích krajín) a uľahčenie príchodu do Nemecka tým, ktorí chcú v krajine začať podnikať.

Portugalsko 6. novembra 2007 informovalo o nových právnych predpisoch (zákon č. 23/2007 zo 4. júla 2007 a vyhláška č. 84/2007 z 5. novembra 2007), v ktorých sa schvaľuje **právny rámec pre vstup, výstup, pobyt a vyhostenie cudzincov** v rámci štátneho územia.

Týmito predpismi Portugalsko do vnútroštátneho práva transponovalo niekoľko smerníc, najmä o legálnej migrácii.

Slovinsko 12. marca 2008 informovalo o „zákone o medzinárodnej ochrane“, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2008. Týmto zákonom Slovinsko transponovalo **azylové smernice** do vnútroštátneho práva. Okrem povinností ustanovených v smerniciach sa v zákone nachádza nová kapitola o **trvalom presídlení** na základe kvót.

Česká republika 8. apríla 2008 informovala o zmenách a doplneniach zákona č. 326/1999 Zb. o pobyte cudzincov na území Českej republiky, ktorý nadobudol účinnosť 21. decembra 2007. Zákon o pobyte cudzincov na území Českej republiky je základným legislatívnym nástrojom, ktorý obsahuje právne ustanovenia upravujúce **práva a povinnosti cudzincov, ktorí majú riadny pobyt** na území Českej republiky, a tých, ktorí vstúpili na územie, ako aj otázky vízového procesu, vyhostenia atď. Hlavné zmeny a doplnenia sa týkajú transponovania smernice 2005/71/ES a smernice 2001/51/ES, povinnosti cudzincov žiadajúcich o udelenie víz nechať si zobrať odtlačky prstov a vyfotografovať sa, zavedenia podmienky preukázať znalosť českého jazyka ako nevyhnutnej podmienky pri podaní žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt a novej úpravy podvodného konania, ktoré smeruje k získaniu povolenia na pobyt v Českej republike – tzv. účelových manželstiev.

Švédsko rovnako 8. apríla 2008 informovalo o zmenách a doplneniach **švédskeho cudzineckého zákona** a **vyhlášky o cudzincoch**, ktoré už nadobudli účinnosť na začiatku roku 2006. Cudzinecký zákon okrem iného obsahuje opatrenia týkajúce sa podmienok, za ktorých môže cudzinec vstúpiť na územie Švédska, zostať a pracovať vo Švédsku, víz, práva na pobyt, utečencov a osôb, ktoré potrebujú inú formu ochrany, postavenia osoby s dlhodobým povolením na pobyt vo Švédsku pre štátnych príslušníkov tretích krajín, zadržania, presadzovania odopretia vstupu na územie a príkazu na vyhostenie, odvolacieho konania, verejného obhajcu a dočasnej ochrany. Vo **vyhláške o cudzincoch** sa nachádzajú ustanovenia o cestovných dokladoch, vízach, práve na pobyt, povoleniach na pobyt, pracovných povoleniach, kontrolných a nápravných opatreniach, o povinnosti poskytovať informácie a o odopretí vstupu, vyhostení atď.

Rakúsko 16. apríla 2008 oznámilo text federálneho zákona o usadení a pobyte v Rakúsku (**zákon o usadení a pobyte**) a federálneho zákona o poskytovaní azylu (**azylový zákon** z roku 2005). Obidva zákony nadobudli účinnosť 1. januára 2006.

Rakúsko 13. augusta 2009 oznámilo text **zmien a doplnení zákona o azyle, usadení a pobyte, zákona o zahraničnej politike** z 1. apríla 2009.

Grécko 10. mája 2007 informovalo o **procese legalizácie** osobitných kategórií štátnych príslušníkov tretích krajín. V článku 18 ods. 4 zákona č. 3536/2007 sa upravuje proces legalizácie v súvislosti s osobitnými kategóriami štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí žili v Grécku do 31. decembra 2004 a ktorí v Grécku odvtedy naďalej žijú, pokiaľ nepredstavujú hrozbu pre verejný poriadok a verejnú bezpečnosť. Dotknuté osoby musia predložiť konkrétny dôkaz na potvrdenie svojho pobytu v Grécku. Manželia a maloleté deti uvedených cudzích štátnych príslušníkov podliehajú týmto úpravám samostatne.

Grécko 15. mája 2008 s odvolaním na článok 2 ods. 4 rozhodnutia Rady informovalo o dekréte prezidenta č. 106/2007 o transponovaní smernice 2004/38/ES. V ten istý deň poskytlo informácie o spoločnom rozhodnutí ministerstiev č. 16928/17-8-07 o **osvedčovaní znalosti gréckeho jazyka** a poznatkov častí gréckej histórie a kultúry pre štátnych

príslušníkov tretích krajín, ktorí chcú požiadať o **postavenie osoby s dlhodobým povolením na pobyt**, v znení zmien a doplnení spoločného rozhodnutia ministerstiev č. 999/03-3-08.

Španielsko 23. septembra 2008 informovalo o novom právnom predpise v súvislosti s **podporou dobrovoľného návratu** nezamestnaných štátnych príslušníkov tretích krajín do svojej krajiny pôvodu. Týmto opatrením, prijatým vládnym nariadením č. 4/2008 z 19. septembra 2008, sa umožňuje vyplatiť v dvoch častiach príspevok v nezamestnanosti nezamestnaným štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú v Španielsku legálne a rozhodnú sa pre dobrovoľný návrat do svojej krajiny pôvodu. Všeobecným pravidlom je, že títo pracovníci musia byť štátni príslušníci tretej krajiny, s ktorou Španielsko podpísalo bilaterálnu dohodu o sociálnom zabezpečení.

Konečné rozhodnutia najvyšších súdov alebo tribunálov

Neboli dodané žiadne informácie.

Administratívne rozhodnutia s vplyvom na veľkú skupinu štátnych príslušníkov tretích krajín alebo administratívne rozhodnutia všeobecnej povahy

Taliansko 3. mája 2007 informovalo o prijatí smernice ministra vnútra a ministra pre rodinnú politiku o **pobyte menšín cudzincov** a obežníka o vydávaní **povolenia na pobyt amatérskym športovcom z krajín mimo EÚ**.

Taliansko okrem toho 6. decembra 2007 poskytlo informácie o rozhodnutí prijatom ministrom vnútra o **povoleniach na pobyt vydaných na sociálnu ochranu** prisťahovalcov, ktorí sú vystavení vykorisťujúcim pracovným podmienkam.

Španielsko 25. júna 2007 informovalo o **vyhláške ministerstva, ktorým sa určujú ekonomické prostriedky, ktoré musia mať cudzinci** pri vstupe do Španielska, a o druhej vyhláške ministerstva, ktorým sa upravujú **pozývacie listy súkromných osôb, ktorými sa cudzinci pozývajú do Španielska zo súkromných dôvodov alebo za turistikou**.

Španielsko okrem toho 2. augusta 2007 informovalo o pokyne, ktorým sa určuje **postup spracovania žiadostí štátnych príslušníkov tretích krajín zaregistrovaných na španielskych lodiach** o získanie povolenia žiť a pracovať v Španielsku.

Španielsko naposledy 17. januára 2008 informovalo o rozhodnutí španielskej ministerskej rady z 21. decembra 2007, ktorým sa upravujú **kvóty zahraničných pracovníkov z krajín mimo Spoločenstva** v Španielsku na rok 2008.

Iné

Holandsko 2. novembra 2007 informovalo o rozhodnutí úseku pre správne právo Štátnej rady **požiadať Európsky súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke** týkajúcej sa rozsahu článku 15 (úvodného textu) a písmena c) smernice 2004/83/ES.

Švédsko 22. júla 2008 informovalo o usmerneniach generálneho riaditeľa švédskej rady pre migráciu (prijatých v máji 2008) o **uplatňovaní dublinského nariadenia** v súvislosti s Gréckom.

Holandsko 2. októbra 2008 poslal členským štátom politické rozhodnutia v oblasti **azylu**, ktoré prijalo v súvislosti s **určitými krajinami pôvodu**. Rozhodnutia sa týkajú použitia

informácií o krajine pri hodnotení žiadostí o azyl v Holandsku. Holandsko 14. augusta 2009 poskytlo **novú prílohu** k tomuto dokumentu.

5. HODNOTENIE

Členské štáty a Komisia[3] zdôrazňujú, že neexistencia hraničných kontrol v schengenskom priestore, spoločná vízová politika, úzke ekonomické a spoločenské väzby medzi členskými štátmi EÚ a vytvorenie spoločnej prisťahovaleckej a azylovej politiky vedú k tomu, že vnútroštátna prisťahovalecká politika má zreteľne vplyv presahujúci štátne hranice. Kroky prijaté v jednom členskom štáte z celoštátnych alebo regionálnych dôvodov môžu mať v krátkej dobe vplyv na iný členský štát. Preto pravidelná výmena informácií umožňuje dosiahnuť lepšie poznatky o politikách ostatných členských štátov, zlepšiť ich koordináciu, ovplyvniť kvalitu nových právnych predpisov EÚ a napokon aj zlepšiť vzájomné poznanie a dôveru.

Možno konštatovať, že praktické skúsenosti s fungovaním mechanizmu MIM tieto očakávania nenaplnili. Hoci kvantita poskytnutých informácií nemusí byť jediným faktorom pri hodnotení, je zrejmé, že rozsah jeho uplatnenia treba považovať za nedostatočný. Hoci v súlade s článkom 2 ods. 1 rozhodnutia by mal každý členský štát posúdiť, či by jeho vnútroštátne opatrenia mohli mať závažný vplyv na niektoré členské štáty alebo EÚ ako celok, je prekvapujúce, že len malá časť opatrení bola na základe hodnotenia zahrnutá do tejto kategórie. Okrem toho relatívne veľký počet členských štátov ešte nikdy prostredníctvom mechanizmu MIM neoznámil žiadne opatrenie (BE, BU, CY, DK, EE, FI, FR, IE, LV, LT, LU).

Klesajúca dynamika výmeny informácií prostredníctvom mechanizmu MIM je takisto zjavná napriek tomu, že Komisia pri mnohých príležitostiach vyzýva členské štáty, aby tento systém využívali. Nie je jasné, prečo sa MIM v súčasnosti využíva len sporadicky, hoci členské štáty naďalej aktívne pracujú v oblasti svojej vnútornej prisťahovaleckej a azylovej politiky. Komisia zároveň zaznamenala, že sa objavujú otázky v súvislosti s potenciálne ďalekosiahlymi opatreniami prerokúvanými alebo prijatými v iných členských štátoch, keďže neboli oznámené v rámci mechanizmu MIM. Dokazuje to, že nedostatok informácií môže skutočne predstavovať prekážku pri budovaní vzájomnej dôvery potrebnej na účinnú spoluprácu v oblasti prisťahovalectva a azylu.

Osobitné obavy možno vyjadriť v súvislosti s oznamovaním opatrení pred ich prijatím. Takéto informácie sa poskytli len v prípade 4 návrhov právnych predpisov a v prípade 9 opatrení v rámci politických zámerov alebo dlhodobých programov. Nízka úroveň aktivít v tejto etape rozhodovacieho procesu istotne neprispieva k výmene názorov, ktorá by pomohla formovať koordinovanejší prístup politík členských štátov.

Komisia pripomína, že zámerom mechanizmu MIM bolo zabezpečiť flexibilný, rýchly a nebyrokratický spôsob výmeny informácií podliehajúcich požiadavkám na dôvernosť a ochranu údajov. To predstavuje pridanú hodnotu v porovnaní s inými existujúcimi fórami a mechanizmami EÚ, ktoré nemusia vždy zabezpečovať prenos informácií v „reálnom čase“ a príležitostne v prípade potreby.

---

[3] Pozri napríklad: oznámenie Komisie Smerom k spoločnej prisťahovaleckej politike, KOM(2007) 780 v konečnom znení.

6. ZÁVER

Zintenzívnenie výmeny informácií a spoločnej diskusie v rámci EÚ je spôsob, akým možno zabezpečiť vysokú úroveň politickej a operačnej solidarity v oblasti spoločnej prisťahovaleckej a azylovej politiky. Vnútroštátne opatrenia prijaté izolovane môžu oslabiť súdržnosť a dôveru v Európe[4].

Potreba podporiť výmenu informácií v tejto oblasti sa zdôrazňuje aj v Európskom pakte o prisťahovalectve a azyle, v ktorom sa dohodlo, že vzájomná informovanosť o migrácii sa zlepší prostredníctvom skvalitnenia existujúcich nástrojov tam, kde je to potrebné[5].

Komisia vo svojom oznámení vydanom v zmysle Štokholmského programu[6] tiež naznačila, že by sa mala zlepšiť výmena informácií o legalizácii medzi členskými štátmi.

Komisia sa preto domnieva, že efektívna komunikácia musí zostať rozhodujúcou zložkou ďalšieho rozvoja politík EÚ o prisťahovalectve a azyle, v rámci ktorých sa potreba výmeny informácií bude ďalej zväčšovať. Podľa toho, ako mechanizmus MIM v súčasnosti funguje, sa však nezdá, že sa ním tento cieľ dosiahol.

Komisia vzhľadom na relatívne krátke obdobie prevádzky mechanizmu MIM takisto nepovažuje za vhodné navrhovať zmeny a doplnenia rozhodnutia v súlade s jeho článkom 5. Neexistuje dôkaz, že dôvodom na neuspokojivé uplatňovanie rozhodnutia sú jeho ustanovenia. Takisto možno na základe uvedeného seminára konštatovať, že využívanie siete CIRCA nespôsobilo závažné technické problémy.

Komisia v budúcnosti považuje za žiaduce zracionalizovať fungovanie mechanizmu MIM vo všeobecnejšom rámci. Vhodným kontextom sa zdá byť zavedenie metódy monitorovania vykonávania Európskeho paktu o prisťahovalectve a azyle, ktorej výstupom bude výročná správa Komisie pre Radu. Prvá správa o metóde monitorovania sa uverejní v roku 2010 a v roku 2011 bude vydaná v rozšírenej verzii, aby zahŕňala aj záväzky vyplývajúce zo Štokholmského programu a jeho sprievodného akčného plánu[7].

To znamená, že následne po tejto správe sa budú informácie, ktoré sa v súčasnosti oznamujú prostredníctvom mechanizmu MIM, v nasledujúcich rokoch poskytovať vo výročnej správe Komisie o vykonávaní paktu.

---

4 Pozri: oznámenie Komisie: Spoločná prisťahovalecká politika pre Európu: zásady, opatrenia a nástroje, KOM(2008) 359 v konečnom znení.

5 Dokument Rady č. 13440/08.

6 Oznámenie Komisie: Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre občanov, KOM(2009) 262/4.

7 Oznámenie Komisie: Metóda monitorovania vykonávania Európskeho paktu o prisťahovalectve a azyle, KOM(2009) 266 v konečnom znení.

PRÍLOHA:

INFORMÁCIE POSKYTNUTÉ ČLENSKÝMI ŠTÁTMI

Členské štáty	**Administratívne rozhodnutia**	**Prijaté právne predpisy**	**Návrhy právnych predpisov**	**Rozhodnutia súdu**	**Iné**	**Politické zámery, dlhodobé programy**	**Spolu**
Rakúsko		2					**2**
Belgicko							**0**
Bulharsko							**0**
Cyprus							**0**
Česká republika		1	1				**2**
Dánsko							**0**
Estónsko							**0**
Fínsko							**0**
Francúzsko							**0**
Nemecko		1					**1**
Grécko		3					**3**
Maďarsko		4					**4**
Írsko							**0**
Taliansko	3		2				**5**
Lotyšsko							**0**
Litva							**0**
Luxembursko							**0**
Malta		1					**1**
Holandsko			1		3	4	**8**
Poľsko		3					**3**
Portugalsko		1					**1**
Rumunsko						1	**1**
Slovensko		1					**1**
Slovinsko		1					**1**
Španielsko	4	1				1	**6**
Švédsko		2			1	1	**4**
SK						2	**2**
Spolu	**7**	**21**	**4**	**0**	**4**	**9**	**45**